

متن پرسش

با سلام استاد گرامی: من مباحث برهان صدیقین شما رو گوش می دهم. در بحث فقر ما در برابر خدا و اضطراب هایی که ما داریم شما فرمودید اضطراب به دلیل نرسیدن به اون کمالی است که در نظر داریم و تا به خدا وصل نشیم که عین کمال است این اضطراب رفع نمی شه و هرکس خدا رو داره و به خدا وصله نباید اضطراب داشته باشه. می خواستم از خدمتتون سوال کنم که اضطراب هایی مثل اضطراب انجام ندادن تکالیف و انجام دادن گناه از چه قسمی است؟ اگر کسی در مسیر حق باشه ولی به خاطر انجام گناه و ناتوانیش در برابر نفس اماره اش به اضطراب زیادی در زندگیش دچار بشه این اضطراب چه نوع اضطرابی هست؟ یا مثلا به عنوان مثال کسی وظیفه داره یک کاری مثل درس خواندن رو انجام بده و تنبلی می کنه و نمی خونه و به اضطراب دچار می شه این قبیل اضطراب ها در برهان صدیقین چه جایگاهی داره؟ چی کار کنیم تا کوتاهی ها و انجام گناهان ما رو دچار پشیمانی و ناراحتی و حسرت و ایجاد انگیزه بکنه اما دچار اضطراب و افسردگی و عدم اعتماد به نفس نکنه؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این نوع حزن که به جهت کوتاهی در وظایف ایجاد می شود از نفحات نفس لّوآمه است که خداوند از آن طریق ما را متذکر راه های نرفته می کند و ما نباید به این نوع حزن ها بی محلی کنیم، بلکه باید با انجام وظیفه های عقب افتاده به آن جواب مثبت دهیم. موفق باشید